

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt onsdag den 30. januar 2013

Sag 10/2012

(1. afdeling)

Appellant

(advokat Nikolaj Linneballe, beskikket)

mod

Esbjerg Kommune

(advokat Søren Lundsgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 4. afdeling den 25. oktober 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Niels Grubbe, Jon Stokholm, Michael Rekling og Kurt Rasmussen.

Påstande

Appellanten har gentaget sine påstande.

Indstævnte, Esbjerg Kommune, har principalt påstået stadfæstelse af landsrettens dom. For så vidt angår **Appellantens** påstand 1 og 2 har Esbjerg Kommune nedlagt subsidiær påstand om frifindelse.

Anbringender

Appellanten har for Højesteret supplerende gjort gældende, at der ikke er tale om, at TV- & Internetforsyningen (Forsyningen) overtog eller købte allerede eksisterende antenneforeninger. Der var tale om sammenlægninger – og dermed fusionslignende aftaler mellem de enkelte antenneforeninger og Forsyningen. Esbjerg Kommune var derfor ikke ejer af bynettet. Det bestrides endvidere, at det var Esbjerg Kommune og ikke de tilsluttede brugere, der skulle dække et eventuelt underskud ved driften af bynettet. Der skulle ske udligning over tid af et

eventuelt underskud, og der blev løbende foretaget afskrivninger på anlægget, ligesom der skete hensættelser til fornyelser. Esbjerg Kommune har i øvrigt ikke fremlagt materiale, der viser, at forsyningsvirksomheden var konteret og bogført som et aktiv i kommunen. Det underbygger, at Esbjerg Kommune heller ikke før frasalgsplanerne antog, at bynettet var et aktiv, der kunne sælges. Endelig viser den nu fremlagte købsaftale, at Esbjerg Kommune ved salget til TDC har forbrudt sig mod ånden og indholdet fra sammenlægningerne med antenneforeningerne. Efter købsaftalen har kommunen således beholdt de midler, som man ved sammenlægningen af antenneforeningerne havde indefrosset, uden at der er sket kompensation.

Esbjerg Kommune har for Højesteret supplerende gjort gældende, at der var tale om køb af aktiver – og ikke sammenlægning – da kommunen indgik aftaler med de enkelte antenneforeninger. Det var endvidere kommunen, der som ejer af anlægget skulle dække et eventuelt underskud. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis det som følge af den teknologiske udvikling skulle vise sig, at der ikke længere var forbrugere, der ønskede at være tilsluttet anlægget. Det bestrides, at indregning af afskrivninger på anlægget ved kalkulation af taksterne for levering har medført, at **Appellanten** og øvrige forbrugere er blevet ejere eller medejere af anlægget. Endelig bestrides det, at der foreligger en retlig forpligtelse for kommunen til at tilbagebetale forbrugernes tilslutningsbidrag.

Supplerende sagsfremstilling

For Højesteret er fremlagt en række kalkulationsark, der viser afskrivninger, henlæggelser mv. for Forsyningen. Der er endvidere fremlagt uddrag af Esbjerg Kommunes økonomirapporter, statusbalancer og regnskaber for perioden fra 1997 til 2006.

For Højesteret er købsaftalen fra september 2006 mellem Esbjerg Kommune og TDC fremlagt. I aftalen hedder det bl.a.:

”4. Aktiver omfattet af overdragelsen

...

4.3. Kontrakter med kunder

...

Parterne er enige om, at overdragelsen af Esbjerg Kommunes kundefølg til Køber udgør en central del af denne Aftale, og Esbjerg Kommune indestår for, at ovennævnte kundefølg og tilbud kan og vil blive gyldigt overdraget til Køber på overtagelsesdagen.

...

5. Undtagne aktiver

Følgende af Esbjerg Kommunes kabel-tv og Internetaktiver og aktiviteter indgår ikke i overdragelsen:

...

Alle indeståender og kontanter med relation til Esbjerg Kommunes kabel-tv og Internetaktiver og aktiviteter, herunder Forsyningens mellemregning med Esbjerg Kommune vedrørende kabel-tv og Internetaktiver og aktiviteterne.

...

6. Overtagne forpligtelser

Køber overtager følgende af Esbjerg Kommune pr. overtagelsesdagen påhvilende forpligtelser vedrørende Kommunens Kabel-tv og Internetaktiver og aktiviteter:

- a) Enhver forpligtelse for de overtagne kundeaftaler opstået efter overtagelsesdagen.
- b) ...

Køber overtager ikke andre forpligtelser end anført i punkt 6. Køber overtager således ikke eventuelle krav vedrørende indefrosne beløb fra tidligere medlemmer af antenneforeninger, hvis aktiviteter Esbjerg Kommune har overtaget.”

Forklaringer

Til brug for Højesteret er der afgivet supplerende forklaring af **Person 3** samt forklaringer af **Person 4** og **Person 5**.

Person 3 har vedrørende sin forklaring afgivet for landsretten præciseret, at kommunen agerede "bank" både ved overskud og underskud. Forsyningsselskaberne havde oftest et indestående hos kommunen. Han har supplerende forklaret, at han har været chef for TV-forsyningen. Beslutningerne vedrørende TV-forsyningen blev truffet efter forhandling med de enkelte antenneforeninger. Beslutningerne blev herefter behandlet i udvalget for teknik og miljø, for herefter at blive forelagt byrådet. Der var oftest en jurist "ind over" fra kommunens side. Der var mellem 100-2000 medlemmer af de enkelte antenneforeninger. Den daglige drift i TV-forsyningen omfattede vedligeholdelse og mindre ombygninger. Arbejderne blev foretaget og tilrettelagt ud fra det lagte budget. Budgetterne skulle følges. Budgetterne udarbejdede TV-forsyningen selv, men budgetterne blev godkendt i det politiske system efter en foreløbig gennemgang i økonomisk forvaltning. Elforsyningen havde større politisk bevågenhed. TV- og elforsyningens administration og økonomi skulle behandles i det politiske system ved

eventuelle tillægsbevillinger. Ved større investeringer skulle investeringsomkostninger over tid afholdes af forbrugerne, men i første omgang blev investeringerne finansieret via en tillægsbevilling med kommunen som "bank". Abonnementstaksterne i TV-forsyningen blev fastsat efter budgettet. Budgettet skulle gå i "0". Underskud på bynettet kunne medføre forhøjelser af abonnementstaksten. Abonnementstaksten skulle godkendes i det politiske system efter det helt overordnede princip om, at forsyningen skulle "hvile i sig selv". Der var forholdsvis små afvigelser i budgettet vedrørende bynettet. Vedrørende elforsyningen var der en mellemregning med kommunen på ca. 42 mio. kr. pr. 31. december 1998.

Forsyningsvirksomhederne havde administration på Ravnevej. Der var tale om, at administrationen var en 5. afdeling på Ravnevej, idet afdelingerne på Ravnevej var opdelt i EL, vand, varme og TV. Der var tre chefer, hvoraf den ene havde ansvaret for EL/TV, den anden ansvaret for vand/varme og den tredje ansvaret for administrationen. De tre chefer skulle være enige om budgettet. I en periode var chefen for lufthavnen og chefen for busdriften også en del af aktiviteterne på Ravnevej. Forsyningsvirksomhedernes kundegrupper var derimod adskilte. Budgetlægningen for TV-forsyningen skete efter en indstilling, der indeholdt tidligere års over- eller underskud, fremtidige investeringer og abonnementspakker. De kunne holde abonnementsprisen jævn i flere år ved hjælp af "banken". Administrationsandelen blev fastsat ud fra enten omkostningerne eller andelen af ansatte. Han husker ikke i dag hvilket princip, der blev benyttet. Der var tale om administrationsbidrag til både forsyningsvirksomhedernes administration på Ravnevej og til kommunens administration på rådhuset. Administrationsbidraget i regnskabet bestod derfor af to dele. Elforsyningen havde ca. 60 ansatte og TV-forsyningen havde ca. 4-5 ansatte. TDC var en stor medspiller for TV-forsyningen og projekterede en del opgaver for TV-forsyningen.

Renten på mellemregningen med kommunen blev fastsat ud fra Nationalbankens rente plus en procentsats. Renten var i sidste ende en ren politisk beslutning. Rentesatsen var den samme for alle forsyningsselskaber. Han opfattede det således, at det ville have været utidigt at bringe ratesatsen på banen med henblik på en drøftelse heraf. Administrationsomkostningerne havde altid - særligt ved et nyt byråds tiltræden - stor bevågenhed. Han opfattede det således, at der ikke kunne "pilles ved renten" og administrationsbidraget. Ved køb af en antenneforening blev nettets værdi "udbetalt" til antenneforeningen. Beløbet blev "fordelt" på antallet af medlemmer i foreningen. Den således teknisk beregnede værdi for den enkelte husstand blev indefrosset, indtil den pågældende husstand tilmeldte sig TV-ordningen. Der blev ikke af-

skrevet på værdien. Værdien blev låst fast ved overtagelsen og stod fast, indtil husstanden tilmeldte sig TV-ordningen. Han husker ikke, om der blev afskrevet på den beregnede værdi i regnskabet eller om den blev opgjort ved en egenkapitalopgørelse. Der var få husstande, der ikke gik med i TV-ordningen. Den skyldige post vedrørende den teknisk indefrosne værdi har været lille. Oftest skulle kabeltilslutningen på den enkelte ejendom flyttes ud til offentlig vej. Det fiktive regnestykke for en tilslutning kunne opstilles således: det teknisk beregnede indestående på 2.000 kr. blev fratrukket udgifterne til flytning af kablerne til offentlig vej 12.000 kr. Herefter var nettoudgiften ved tilslutningen 10.000 kr. Der ville hos den enkelte husstand alene blive opkrævet et tilslutningsbidrag på f.eks. 6.500 kr. Differencen mellem den teknisk beregnede nettoudgift og det faktisk opkrævede tilslutningsbidrag ville blive båret af alle brugerne. Tilslutningsbidraget blev fastsat ens for alle forbrugere, der herefter betalte abonnementsbetaling løbende. Det stik, der oprindeligt var etableret til den enkelte husstand, havde for antenneforeningen eller TV-forsyningen ingen værdi. Der var tale om gammelt udstyr, der ikke ville kunne genbruges og hertil kom, at kablerne skulle flyttes til offentlig vej. Nettets værdi var derfor 0 kr., også for et overtagende selskab. Tilslutningsbidraget blev beregnet for tilslutningen af et helt område til forsyningsnettet. Omkostningen blev herefter delt med antallet af husstande i området. Det således fremkomne tilslutningsbidrag blev herefter godkendt af byrådet. Der blev fastsat et beløb for hvert forsyningsområde, det vil sige for TV og fjernvarme i forbindelse med beregningen af tilslutningsafgiften, således at udgifterne blev fordelt på de enkelte forsyningsdele. Hvorledes fordelingsnøglen blev beregnet, husker han ikke. Der har i mange år været en fælles administration, men det var afgørende at kontere indtægter og udgifter korrekt for hver forsyningsdel. Der var udarbejdet kontoplaner herfor.

Han har om økonomirapporten for 1997 forklaret, at "andre forsyningsvirksomheder" blandt andet dækkede over TV-forsyning. Konto 80, "forbrugsafgifter", var udtryk for indtægterne fra abonnementsbidraget fra forbrugerne. Konto 82, "tilslutningsafgifter", var udtryk for det antal, der var kommet til og havde betalt tilslutningsafgifter, enten som nye enkelte forbrugere eller nye foreninger. Han ved ikke, hvad "20 antenneforeninger" omtalt i rapporten var udtryk for. Konto 91, "renter af kommunens udlæg", var renter vedrørende mellemregningskontoen med kommunen. Han husker ikke, hvad "udenfor ØD-rammen" var udtryk for. Konto 20, "lønfordelingskonti", var udtryk for, at hans løn skulle fordeles mellem elforsyningen og TV-forsyningen. Det samme skulle driftsingeniørens løn. Resten af lønudgifterne var skarpt adskilt på el og TV. Han husker ikke i dag fordelingsstallet for hans løn. Om konto 90, "andel af administrationsudgifter", forklarede han, at der var tale om en andel af rådhusadministratio-

nens udgifter og en andel af fællesdrift for forsyningsvirksomhederne på Ravnevej. Fordelingen kunne der ikke rykkes ved. Om konto 3, "anlæg", har han forklaret, at der var tale om udgifter til etablering af hvert anlæg. Når antenneforeningerne blev en del af TV-forsyningen, ville den pågældende antenneforening også fremstå med egen konto i kontoplanen. Dette gjorde sig f.eks. gældende vedrørende "konto 106029 etablering af anlæg for TV og radio til 26 parcelhuse ved Sluppen og Snekken", der ikke var en del af Hjerting Antenneforening. Han husker ikke hvorvidt eller hvordan, der blev foretaget afskrivninger.

Person 4 har forklaret, at han i dag er ansat som faglig koordinator i økonomiafdelingen i Esbjerg Forsyning A/S. Han har arbejdet på Ravnevej, hvor han var knyttet til administrationsafdelingen og arbejdede sammen med **Person 3**. Han var med i omstrukturen, hvor først elforsyningen blev udskilt og siden TV-forsyningen. Om økonomirapporten fra 1997 har han forklaret, at der fandtes en konteringsvejledning fra indenrigsministeriet vedrørende kommunale budgetter. Fælles udgifter/indtægter under konto 10601 er formentlig udtryk for en tværkommunal gruppering af udgifter. Han har ikke nogen erindring om, hvorfor ordet "fælles" blev anvendt i den forbindelse. "ØD-ramme" var udtryk for økonomisk demokrati forstået således, at uden for "ØD-ramme" var budgetstyret, og forsyningsdelen kunne ikke selvstændigt råde herover. Inden for "ØD-ramme" var den del, som forsyningsdelen havde råderet over. Ca. 95 procent af det samlede budget var inden for "ØD-ramme". Om konto 20 har han forklaret, at "antenneforeninger afdrag på lån" kunne udtrykke en aftale med den lokale antenneforening om afbetaling på tilslutningen. Der kan have været tale om en aftale mellem TV-forsyningen og antenneforeningen, så vidt han husker det. Det slutter han ud fra, at der ikke blev lånt ud til forbrugerne. Det må derfor være i forbindelse med en overtagelse af en antenneforening, at posten er fremkommet i kontoplanen. Konto 91, "renter af kommunens udlæg", var mellemregningskontoen med kommunen. Rentesatsen var diskontoen plus 2 procent, og denne sats var fastsat af Esbjerg Kommune via budgetvejledningen. Satsen har været gældende, så længe han husker. De drøftede i TV-forsyningen rentesatsen, men opfattede rentesatsen som udtryk for en sædvanlig rentesats. Rentesatsen var gældende både for ud- og indlån. Konto 90, "andel af administrationsudgifter", var udtryk for, at der skete en fordeling af administrationsomkostningerne ud fra flere elementer. Elementerne omfattede personaleantal, antallet af kvadratmeter på Ravnevej, antallet af biler knyttet til de enkelte forsyningsdele, idet de benyttede samme værksted. Bygningen på Ravnevej var ejet af Esbjerg kommune. Ved overdragelsen af elforsyningen blev en del af bygningen medoverdraget. Der blev ikke overdraget bygninger ved overdragelsen af TV-forsyningen. Administra-

tionsomkostningerne til rådhuset blev fastsat ud fra flere parametre, lig de parametre der blev anvendt på administrationen på Ravnevej. Det fremkomne beløb blev prisfremskrevet. Beløbet var TV-forsyningen ikke herre over. Om konto 3, "anlæg", har han forklaret, at hver gang et anlæg kom med i TV-forsyningen, fik anlægget en selvstændig konto i kontoplanen. Når de enkelte opgaver vedrørende nye anlæg blev afsluttet, kunne der herefter udarbejdes et særskilt regnskab for den pågældende anlægsopgave. Der blev ikke lavet en egenkapitalopgørelse i 1980'erne og 1990'erne. Først for 10 til 15 år siden blev der lavet en egenkapitalopgørelse. Egenkapitalopgørelsen var ikke fyldstgørende, idet den alene har været anvendt til internt brug og ikke fremgik af de offentlige regnskaber. Der blev fortaget regnskabsmæssige afskrivninger på TV-delen. Fra 2001 kom der en vejledning fra Indenrigsministeriet om, hvorledes der skulle fortages afskrivninger på anlæg.

Vedrørende en statusbalance med tal for perioden fra 2000 til 2006 har han forklaret, at konto 060, "Anlægskartotek", var udtryk for værdien af ledninger, kabler, kasser – alle faste dele af TV-forsyningen samt biler. Konto 65, "bynet", skulle egentlig have været flyttet til "TV-forsyningen". Der blev i 2000 og 2001 lavet om på kontoplanen. "Bynet" og "TV-forsyningen" var udtryk for det samme, blot var der tale om en ændring af navnet. Internettet var anført særskilt som Esenet og Esbjerg IT-net. Der blev ikke konteret særskilt vedrørende bynettet efter 2001. Anlægget omfattede derfor både IT-net og TV-net, idet der var tale om det samme kabel. Han husker ikke, hvad IT-nettet i øvrigt omfattede. Der blev udstukket en budgetramme fra forvaltningens side f.eks. med krav om besparelser. Abonnementsbidraget/TV-tariffen blev beregnet ud fra samtlige udgifter, de sekundære indtægter, antallet af forbrugere og de forskellige pakkeafgifter. Herefter fremkom en takst. Denne takst byggede på kommunens budgetter. Driftsudgifterne blev anført krone for krone. Anlægsudgifterne tog udgangspunkt i 4 årlige budgetter, hvor der skete en henlæggelse på maksimalt 15 procent pr. år. Den resterende del, 40 procent, blev herefter afskrevet over 15 år. Udgifterne til TV-pakkerne omfattede udgifterne til TV-selskaberne og afgift til staten. I tariffen blev endvidere medregnet renter vedrørende mellemregningskontoen. TV-forsyningen havde tre forskellige pakker, som forbrugerne kunne vælge mellem med tre forskellige tariffer. Beregningen af tariffen på IT-delen byggede på de samme principper. Her spillede markedsprisen på de forskellige hastigheder imidlertid ind. Målet var et "0"-resultat. Prisen blev reguleret inden for de forskellige hastigheder med en henholdsvis billigere eller dyrere hastighed for at nå frem til "0"-resultatet. De beregnede tariffer blev godkendt af byrådet. Om statusbalancen har han videre forklaret, at de 15 procent til henlæggelse tog udgangspunkt i anlægsudgiften. Konto 060, "anlægs-

kartoteket", var udtryk for en sammentælling. Konto 10, "afskrivningsgrundlaget", var også udtryk for en sammentælling. Konto 1, "anlægsudgifter", var udtryk for det pågældende års anlægsudgifter tillagt ultimosaldoen fra det tidligere år. Konto 2, "henlæggelser", var udtryk for samtlige henlæggelser i året. Konto 3, "afskrivninger", var udtryk for de samlede afskrivninger i året. Han kan ikke forklare, hvorfor henlæggelser og afskrivninger blev anført med konstante tal i perioden for 2001 til 2005. Der blev tilsyneladende intet bogført. Ved beregningen af selve tariffen var henlæggelserne og afskrivningerne medregnet. Afskrivningerne og henlæggelserne må derfor være fremgået af det interne regnskab.

Person 5 har forklaret, at han via Kommunernes Revision var ekstern revisor for Esbjerg Kommune frem til 2006. De seneste år som ledende revisor. Revisionen af forsyningsområdet var en del af revisionsopgaven. Der var ingen særlige konfliktområder vedrørende konteringen inden for TV-forsyningen. Om regnskabet for 2006 har han forklaret, at der var tale om driftsregnskabet for kommunen. Konto 01 omfattede "forsyningsvirksomheder" TV- og internetforsyning, idet denne del stod anført som "andre forsyningsvirksomheder". I det kommunale regnskab og budget blev driftsindtægter og -udgifter bevilget for de enkelte kalenderår. Det samme gjorde sig gældende vedrørende anlæg, men for anlægsudgifter gjorde andre bevillingsregler sig gældende. Konto 01.22.06, "andre forsyningsvirksomheder", dækker over TV- og internetforsyning. Der var tale om en regnskabsudgift på 462.000 kr. og en budgetmæssig udgift på 1.475.000 kr. Beløbet 1.475.000 kr. var udtryk for det, som forvaltningen kunne og måtte anvende, og således udtryk for den bevillingsmæssige del. Det var kommunen, der lavede det materiale, som han efterfølgende foretog revision af. Udgangspunktet var, at forsyningsvirksomhederne skulle hvile i sig selv. Det gav anledning til, at revisionen gennemgik kalkulationen for at sikre, at forsyningsvirksomheden henover en periode hvilede i sig selv. Et andet hensyn, som byrådet tog, var hensynet til en jævn prisudvikling på området. En kommune måtte ikke agere "bank" eller drive anden finansiel virksomhed og derved yde subsidier til forsyningsvirksomhederne. En kommune kunne derimod have en mellemregning med et forsyningselskab. Denne mellemregningskonto blev i Esbjerg Kommune forrentet med diskontoen plus 2 procent og fastsat efter bestemmelser fra Indenrigsministeriet. Konto 002513, "andre faste ejendomme" var udtryk for en tillægsbevillingsindtægt, idet kommunen havde godkendt salget af forsyningsvirksomheden. Han har ikke haft indflydelse på, at beløbet blev konteret på denne konto. Det var udtryk for, at byrådet havde godkendt salget som en tillægsbevilling. Efter hans opfattelse var beløbet korrekt placeret, idet det var tilsynsmyndighedens opfattelse, at det var Esbjerg Kommune, der var sælger. Han

husker ikke, om spørgsmålet om konteringen blev drøftet med Esbjerg Kommune. Han så i forbindelse med udarbejdelsen af regnskabet tilsynsmyndighedens godkendelse og byrådets godkendelse heraf. Han husker ikke, hvorledes salget blev anført i en statusbalance. Han kan ikke i dag pege på, hvor det kan være anført. Afskrivninger fandtes alene i tarifberegningen og ikke i det reviderede regnskab. Han har som revisor gennemgået forsyningsselskabernes regnskaber. Administrationsudgifterne blev fordelt, men der var ikke særskilte regler herfor. Han har ikke i dag en forklaring på, at tallene i punkt 060.10.2-3 er konstante vedrørende henlæggelse og afskrivninger. Forsyningsselskaberne skulle hvile i sig selv. Henlæggelser fandt derfor sted med henblik på fremtidige investeringer ud fra en 4-årig investeringsoversigt. Fra og med 2006 skulle de regnskabstekniske afskrivninger ske ud fra en vejledning fra Indenrigsministeriet. Herefter blev der lavet to regnskaber, et finansielt regnskab, hvor afskrivningerne ikke fremgik, og et omkostningsregnskab, hvor afskrivningerne fremgik. Han husker ikke, om reglerne trådte i kraft fra og med 2006 eller fra 2006.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret tiltræder, at påstand 1 er afvist, idet den alene er et anbringende til støtte for påstand 3. Da påstand 2 ikke er af betydning for **Appellantens** retsstilling, tiltræder Højesteret endvidere, at påstand 2 er afvist.

Højesteret lægger til grund, at "EL & TV-forsyningen" og dermed Esbjerg Kommune som led i opbygningen af det bynet, der senere blev solgt til TDC, købte aktiver af de enkelte antenneforeninger, og at antenneforeningerne herefter blev likvideret med udlodning til medlemmerne, herunder ved godskrivning af udlodningsbeløb som a conto betaling af tilslutningsafgift til bynettet. Kommunen gennemførte endvidere løbende de nødvendige udbygninger af bynettet. Det fremgik af vilkårene i tilslutnings- og leveringsbestemmelserne for bynettet, at installationerne til og med første stikdåse tilhørte forsyningsvirksomheden. Hertil kommer, at det ubestridt har været kommunen, der har disponeret både faktisk og retligt over bynettet. Højesteret tiltræder herefter, at bynettet var ejet af kommunen og ikke af forbrugerne. Det kan ikke føre til et andet resultat, at der ved beregning af taksterne for levering af TV-signaler og senere også internet blev indregnet afskrivning og henlæggelser. Endelig kan det af de grunde, som er anført af landsretten, heller ikke føre til et andet resultat, at det i folderen om Esenet er anført bl.a., at "nettet er ejet af forbrugerne selv".

Da Esbjerg Kommune var ejer af bynettet, måtte provenuet ved salg af dette som udgangspunkt tilkomme kommunen.

Hvile i sig selv-princippet er et offentligretligt krav til fastsættelse af takster for kommunal forsyningsvirksomhed. Princippet tager ikke stilling til en situation, hvor forsyningsvirksomheden sælges, og giver således ikke forbrugerne retskrav på provenuet ved salg af virksomheden. Dette har også været forudsat i de af landsretten anførte forsyningslove vedrørende el, varme og vand.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som landsretten har anført, stadfæster Højesteret dommen.

Efter sagens udfald skal **Appellanten** (dennes retshjælpsforsikring), subsidiært statskassen, betale sagsomkostninger for Højesteret til Esbjerg Kommune. Parterne har i enighed oplyst, at sagen har en værdi på ca. 265 mio. kr. svarende til salgssummen ved salget til TDC. Højesteret finder imidlertid, at sagens værdi ikke bestemmes af salgssummen, og bemærker, at parternes enighed ikke er afgørende i en sag som den foreliggende, hvor sagsomkostningerne skal betales af retshjælpsforsikringen eller statskassen. Herefter fastsætter Højesteret på grundlag af sagens betydning, omfang og principielle karakter sagsomkostningerne til 250.000 kr.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal **Appellanten** (dennes retshjælpsforsikring), subsidiært statskassen, betale 250.000 kr. til Esbjerg Kommune.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 30. januar 2013.

Anonymiseret

kontrollidmægtig
Højesteret